

РЕШЕНИЕ

№ 6215

гр. София, 26.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 41 състав,
в публично заседание на 13.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Луиза Христова

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **6863** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба на „Зитекс-01“ ЕООД, чрез адв. Р. и адв. Д., срещу предписания по т.4, 5 и 6 от протокол за извършена проверка № ПР2206611 от 16.03.2022г., съставен от инспектори при дирекция „Инспекция по труда“- С..

Жалбоподателят твърди, че предписанията са незаконосъобразни, тъй като са издадени въз основа на погрешно възприета фактическа обстановка. Трудовият договор № 004/08.02.2021г., сключен между дружеството и М. С., е недействителен. Лицето не е възнамерявало и не е полагало труд в полза на „Зитекс-01“ ЕООД съобразно длъжността по трудовата характеристика. Още повече, че такава длъжност в дружеството не съществува, липсват отдели. Има съмнения и че договорът е подписан от управителя на дружеството. Липсва и допълнително споразумение към трудовия договор за размера на трудовото възнаграждение. Според жалбоподателя С. се е възползвала от тежкото здравословно състояние на управителя на дружеството, с когото е живеела на семейни начала. Считано от 29.12.2021г. е започнала процедура по прекратяване на трудовия ѝ договор поради неявяване на работа. С. е сключила и граждански договор с дружеството за извършване на допълнителни услуги извън предмета на трудовия договор. Поради това се иска отмяна на оспорените предписания. Претендират се разноси по списък. Подробни съображения излага в писмени бележки по съществуването на спора.

Ответникът- дирекция „Инспекция по труда“ С., редовно призован, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като неоснователна и моли същата да бъде

отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на поисканото адвокатско възнаграждение от жалбоподателя.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител, който да даде заключение по основателността на оспорването.

Административен съд София - град, след като обсъди доводите и възраженията на страните и прецени събраните и приети по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На 22.02.2022г. в дирекция „Инспекция по труда“ – С. (ДИТ – С.) е постъпил сигнал от М. Г. С., че в периода 08.02.2021г.-12.12.2021г. е работела по трудов договор в „Зитекс-01“ ЕООД. За месеците октомври, ноември и до 12 декември 2021г. не са изплатени трудовите възнаграждения, както и обезщетение за 10 дни неизползван платен годишен отпуск за 2021г. По сигнала е извършена проверка от служители на ДИТ – С. на място в магазин 1034, в стоков базар „И.“, стопанисван от дружеството, посетен на 01.03.2022г., и по документи съгласно призовка на л. 48-49. По време на проверката е установено, че лицето М. Г. С. е назначена в „Зитекс-01“ ЕООД по безсрочен трудов договор № 004 от 08.02.2021г. на длъжност началник отдел с основно месечно възнаграждение от 1299лв. и основен платен годишен отпуск в размер на 20 дни. Със заповед № 058 от 01.12.2021г. трудовото възнаграждение на С. е променено едностранно на 3000лв. Видно от отчетни форми за явяване на работа на л. 75-77, същата се е явявала на работа 21 работни дни през октомври, 22 работни дни през ноември и 8 работни дни през декември 2021г. Видно от платежните ведомости на л. 65- 68, за м. октомври 2021г. на С. е начислено възнаграждение от 3000лв., от които след приспадане на дължимите вноски за ДОО и Д. са останали за изплащане 2327,94лв. За м. ноември дължимата сума е 2327,94лв., а за м. декември – 1207,11лв. Видно от чл. 16 и 17 от Вътрешните правила за работната заплата в дружеството, работната заплата се изплаща веднъж месечно до 25-то число на месеца, следващ месеца, за който се начислява работната заплата. По делото не са представени доказателства, че тези суми са изплатени на С. по банков път, както е посочено в платежните ведомости. Въз основа на тези данни с протокол № ПР2206611 от 16.03.2022г. инспектори при ДИТ – С. са констатирани, че е във ведомостите за октомври, ноември и декември 2021г. на С. е начислено трудово възнаграждение, което не е изплатено- нарушение на чл. 128, т.2 от КТ. Поради това в т.4-6 от протокола е дадено предписание в срок до 15.04.2022г. работодателят да заплати начисленото трудово възнаграждение на С. за м. октомври, ноември и декември в размер съответно на два пъти по 2327,94лв. и 1207,11лв. П. е съобщено на жалбоподателя на 28.03.2022г.

Срещу него на 11.04.2022г. е подадена жалба от „Зитекс-01“ ЕООД до изпълнителния директор на ИА „ГИТ“. С решение № 22-059-387 от 01.07.2022г. изпълнителният директор на ГИТ е разгледал жалбата по същество и я е отхвърлил като неоснователна. Жалбоподателят е запознат с това решение на 05.07.2022г., видно от известие на л.125. Жалбата срещу първоначалния административен акт е подадена на 19.07.2022г.

По делото са представени медицински документи за здравословното състояние на управителя на дружеството от септември и декември 2021г. и февруари 2022г.

Като свидетел по делото е изслушана З. М. Ю., която от 2 години работи в дружество "ЗИТЕКС-01" ЕООД като продавач-консултант. Познава С. като приятелка на шефа, като не ѝ е известно да е била назначена като служител в дружеството. След като

здравето на управителя се влошило С. идвала всеки ден и искала да взима пари от касата.

Като свидетел е изслушана К. Д. А.-С., счетоводител на "ЗИТЕКС-01" ЕООД в периода м. септември – 2020 г. до м. юни – 2022 г. Същата не е работила по договор с дружеството, а по устна уговорка с управителя по препоръка от адвокат. Всички документи на фирмата са ѝ предавани от М. С.. Свидетелят не знае кой е изготвил отчетните форми за явяване на работа. Тя е изготвяла платежните ведомости, но не знае кой ги е подписвал. Изпращала ги на имейла на дружеството, като оставали на съхранение там. Свидетелят е виждал оригинал на трудов договор на г-жа С., предаден от нея. Документите за назначението ѝ са изготвени от свидетелката, изпратени по имейл и при ежемесечното събиране на документация са ѝ върнати подписани. Не е виждала допълнително споразумение за увеличаване на трудовото възнаграждение на г-жа С.. След телефонен разговор с управителя е уточнено да бъде увеличена заплатата на С. и в отговор е изпратила проект на допълнително споразумение, който не се върнал подписан. Не знае защо г-жа С. не е получавала регулярно заплатата си. В банковото извлечение от следващия месец е видяла, че има изплащане на заплатите на С. на куп.

Съдът, като прецени изложената по-горе фактическа обстановка стигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Доколкото жалбоподателят е адресат на предписанията по т.4,5 и 6 от приложения протокол, който го засяга неблагоприятно, същият има правен интерес от оспорване. Спазен е законоустановеният 14-дневен срок от съобщаването му съгласно разпоредбата на чл. 405 от КТ във връзка с чл. 149, ал. 3 и чл. 98, ал.2 от АПК. Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Принудителните административни мерки /ПАМ/, налагани по реда на чл. 404, ал. 1, т. 1 от КТ, представляват индивидуален административен акт /ИАА/ на основание чл. 21 от АПК, издаден от компетентен контролен орган съгласно приложените заповеди № ЧР-472 от 28.09.2014г. и № ЧР-300 от 01.04.2021г., и длъжностните характеристики за длъжностите, заемани от лицата, издали предписанията.

Съгласно чл. 128, т.1 и 2 от КТ работодателят е длъжен в установените срокове да начислява във ведомости за заплати трудовите възнаграждения на работниците и служителите за положения от тях труд; да плаща уговореното трудово възнаграждение за извършената работа. В случая от приложените по делото отчетни форми за явяване на работа става ясно, че С. се е явявала на работа в „Зитекс-01“ ЕООД 21 дни през октомври, 22 работни дни през ноември и 8 работни дни през декември. Посочените отчетни форми представляват официален документ, неоспорен от страните, чието съдържание не може да бъде опровергавано със свидетелски показания съгласно абсолютната забрана по чл. 164, ал.1, т.2 от ГПК във връзка с чл.144 от АПК. Неоснователни са възраженията на жалбоподателя, че трудовият договор е недействителен, защото доказателства в тази връзка по смисъла на чл.74, ал.2 от КТ не са представени. Съгласно ал.5 на същата разпоредба страните не могат да се позовават на недействителност на трудовия договор или на отделни негови клаузи, докато тя не бъде обявена и решението за обявяването ѝ не бъде връчено на страните. Не се споделят и доводите, че дружеството няма организационно обособени отдели, респ. няма длъжност началник на отдел, на която да е назначена сигналподателката. Следователно лицето е полагало труд в полза на дружеството по валиден трудов договор. За този труд на С. е начислено трудово възнаграждение.

Ирелевантно е дали начисленото трудово възнаграждение съвпада с уговореното, като в случай, че начисленото трудово възнаграждение е повече от уговореното, се прилага чл. 271 от КТ.

Съгласно чл. 270, ал.3 от КТ трудовото възнаграждение се изплаща лично на работника или служителя по ведомост или срещу разписка или по писмено искане на работника или служителя - на негови близки. По писмено искане на работника или служителя трудовото му възнаграждение се превежда на влог в посочената от него банка. Видно от приложените платежни ведомости на дружеството за 10.-12.2021г., липсва подпис на С. за получаване на начисленото възнаграждение в брой. Посочено е, че сумата е преведена по банкова сметка, но не е приложено извлечение от банковата сметка на дружеството, от което да се установява, че дължимите възнаграждения за м. 10-12.2021г. действително са преведени. Следователно С. не е получила дължимите и начислени трудови възнаграждения за посочените месеци. Поради това правилно ответникът е приел, че същите следва да бъдат изплатени съгласно чл. 128, т.2 от КТ.

Предвид гореизложеното, съдът приема, че жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена, а издадените предписания – потвърдени като законосъобразни. Същите съответстват и на целта на закона - да се осигури свободата и закрилата на труда, справедливи и достойни условия на труд, предотвратяване и преустановяване на нарушенията на трудовото законодателство и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях.

При този изход на спора на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение в размер на 200лв., определен съгласно чл. 78, ал.8 от ГПК във връзка с чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран, на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София - град, Второ отделение, 41 състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Зитекс-01“ ЕООД, чрез адв. Р. и адв. Д., срещу предписания по т.4, 5 и 6 от протокол за извършена проверка № ПР2206611 от 16.03.2022г., съставен от инспектори при дирекция „Инспекция по труда“- С..

ОСЪЖДА „Зитекс-01“ ЕООД да заплати на дирекция „Инспекция по труда“ – С. сумата от 200лв. юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните чрез Административен съд София - град пред Върховния административен съд на РБ.

Съдия: